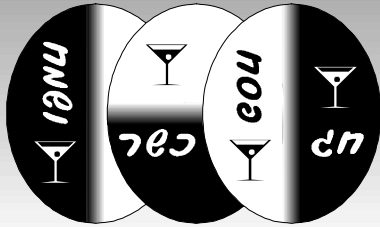

השבת של רבי נחמן מברסלב

בעולם אזי אין שום חושך כלל, כי עיקר האור הוא השם יתברך, ואזי לילה כיום יאיר, כמו שיהיה לעתיד, בחינת והיה לעת ערב יהיה אור.

ועל-כן, הלילה של בדיקת חמץ, ביטול הטבע, קרא התנא אור לארבעה עשר - אור דייקא (לקוטי הלכות - נטילת ידיים שחרית ב', אות ח').

חיי מוהר"ן

(מספר חיי מוהר"ן - גדולת נוראות השגתו, רצ"ה)
שמעתי בשמו, שאמר: אלו היינו רואין אוצר, היינו רצים בודאי אליו, והיינו חופרים ומלכלכים עצמנו ברפש וטיט, בשביל לחתור אחריו ולמצאו. והלא אני אוצר של יראת שמים! ומדוע לא יהיו להוטים ורצים אחרי לקבלו?

ושאלו אותו: איך אפשר לקבל? והשיב: עם הפה והלב, צריכין לחתור ולבקש (מיטן פיסק און מיטן הארץ) בפיד ובלבך לעשותו.

סיפור

(מספר כוכבי אור - סיפורים נפלאים, רכ"ה)
מעשה ממרור שספר רבינו ז"ל, שפעם אחת הלכו יהודי וגרמני יחד נודד, ולמד היהודי את הגרמני שיעשה את עצמו כמו יהודי (כיוון שהלשון הוא אחד במדינות אלו), והיהודים רחמנים וירחמו עליו.

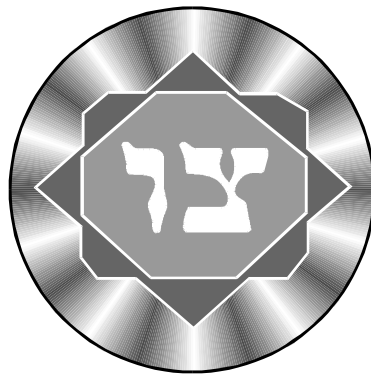
וכיון שבא סמוך לפסח למדו איך שיתנהג (שיקרא אותו בעל הבית לבית על הסדר) בכל הסדר, שעושין קידוש, ורוחצים ידים, רק שכח לאמר לו שאוכלים מרור. וכיון שבא להסדר רעב מכל היום, ומצפה שיאכל הדברים טובים שאמר לו היהודי, אבל נותנים לו חתיכת כרפס במי מלח, ושאר הדברים הנהגים בסדר, ואומרים ההגדה.

וכבר הוא בעינים צופיות להאכילה, והוא שמח כבר שאוכלים כבר המצה. פתאום נותנים לו מרור, ונעשה לו מר בפיו, והוא חשב שזהו הסעודה שרק זה יאכלו. ברח

הכינותי וכו' כי החזיק כל נתינתו לעניות. וצדקה כזאת יקרה מאד כי היא בחינת מנחת עני שחביבה מאד, מחמת שכוונתו רק לשמים בלי שום התפארות עצמו כלל, ועל כן נקראת צדקה כזאת בשם מנחה, בחינת מגישי מנחה בצדקה (לקוטי הלכות - תפלת המנחה ו', אות ד').

שבת הגדול...

(מספר אוצר היראה - פסח ספירה ושבעות, א')
עיקר הגאולה של יציאת מצרים ועיקר הנסים ונפלאות שהיו אז, ששדד המערכה וביטל הטבע וגילה השגחתו יתברך בעולם, הכל נמשך מבחינת קץ האחרון, היינו מאור ההשגחה שתתגלה לעתיד, כי אז תבטל הטבע לגמרי.

וזה בחינת שבת, שהוא עלמא דאתי, שכולו שבת, שמשם ממשיך השם יתברך כביכול אור ההשגחה כנ"ל. ועל-כן גם פסח נקרא שבת, כמו שנאמר ממחרת השבת, כי עיקר תוקף הנס של פסח נמשך משבת. ועל-כן קורין לשבת שלפני פסח שבת הגדול, על שם הנס, כי כל הנסים של יציאת מצרים, שנקראים גדולות, כמבואר בפנים, הכל נמשך משבת (לקוטי הלכות - נטילת ידיים שחרית ב', אות ז').

אור לארבעה עשר ובדיקת חמץ.

(מספר אוצר היראה - פסח ספירה ושבעות, ב')
עיקר בדיקת החמץ וביעורו הוא, שצריכין לבער כל הסברות הזרות הנמשכין מבחינת חכמת הטבע, ולידע בידיעה שלמה שהכל מתנהג רק בהשגחה לבד, ועל-ידי-זה מתבטלין כל הגליות וכל החשכות, כי כשנתגלה השגחתו יתברך

קרבנות ומנחת עני... מגישי מנחה בצדקה.

(מספר אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, י"ג)
מעלת מצוות הצדקה הוא בלי שיעור, וכל התורה וכל תיקון העולמות תלוי בזה, כי הכל נברא בשביל כבודו, וכל כבודו נתגלה על-ידי הצדקה, שעל ידה נעשה כלי לקבל השפעת הנועם העליון שעל ידי זה נעשה הולדה ונתגלה כבודו כמבואר בפנים; ועל כן שקולה צדקה ככל התורה כולה כמאמר רבותינו ז"ל.

אבל צריכין להרבות בצדקה מאד, ולבקש מהשם יתברך שיזכה לקיים מצוות הצדקה כראוי, שיתן הצדקה בלב שלם למען שמו יתברך באמת ושייזמין לו השם יתברך עניים הגונים לזכות בהם, כי עיקר תיקון הצדקה שיתגדל כבודו יתברך על-ידי זה כנ"ל, על-כן צריך לכוון בצדקתו רק בשביל כבוד השם יתברך, לא בשביל כבוד עצמו, חס ושלום.

לא כמצוי בכמה אנשים שנותנים צדקה רק למי שיש להם ממשלה וכבוד בעולם, ועל כן הצדקה גם להם לכבוד, ועל עניים הגונים וכשרים העוסקים בתורה ועבודת ה' באמת, אינם משגיחים כלל ומעלימין עיניהם מהם, נמצא שהצדקה שנותנים הוא רק בשביל כבוד עצמן.

ואף על פי שבוודאי גם בזאת הצדקה יש נקודות טובות, אבל על ידי צדקה כזאת אין נעשה הכלי הנ"ל בשלמות, לקבל על ידה שפע נועם העליון בשלמות.

ועל כן עיקר תיקון הצדקה שתהיה בבחינת מנחה, שהיא קרבן עני שנתיתו מועטת, ועל כן אינו מתפאר בה, רק כוונתו בקרבנו רק לשמים לבד.

כמו כן העשיר, אף על פי שנותן הרבה לצדקה, חלילה לו להתגאות בנתיתו הצדקה ולהתכוון בה לכבוד עצמו, רק אף על פי שיתן לצדקה הון רב, אף על פי כן יהיה בעיניו כעני, כי באמת נגדו יתברך הכל עניים, כמו שנאמר: מי הקדימני ואשלם, כי הכל רק ממנו יתברך, כמו שנאמר: ממך הכל ומיידך נתנו לך. ועל כן, דוד המלך עליו השלום, בעת שנתן הון רב לנדבת בית המקדש, אמר: ואני בעניי

טוב להגיד ולשיר נַ נְזוֹזִי נְזוֹזְבִי נְזוֹזְבִי מֵאֲבוּבִי לזכות לכל הישועות

תכף במרירות ורעבון, וחשב אל עצמו:
יהודים ארוים, אחר כל [הצערמניא]
הטקס, נותנים זה לאכול.

ובא לבית המדרש וישן, ואחר כך בא היהודי בפנים שמחות, שבע מאכילה ושתיה, ושאלו איך היה לך הסדר? סיפר לו בכעס. אמר לו: **הוי גרמני שוטה, אם היית מחכה עוד מעט, היית אוכל כל טוב כמוני.**

כן הוא בענין רבינו (ועבודת ה') שאחר כל היגיעות והטרחות עד שבאים (ונתקרים לרבינו או לעבודת ה' לזכך הגוף) נותנים מעט מרור מרירות, כי זיכוד הגוף בא במרירות, אבל האיש חושב שתמיד יהיה רק המרירות, אך זהו הכל רק המרירות וכיו על כן בורח תיכף.

אבל כיוון שמחכה מעט וסובל זה המרירות מעט מזיכוד הגוף, אז מרגיש אחר כך כל מיני חיות ותענוג (ואלו המשלים יכולים ללמוד מהם עצות לכל ענייני עבודת ה'). כן הוא בענין זה של עבודת השם, שמקודם עובר המרירות של זיכוד הגוף, אבל אחר כך מרגישים החיות וכיו

ארץ ישראל

(מספר אוצר היראה - ארץ ישראל - ה')

עיקר כח קדושת ארץ-ישראל, הוא על-ידי בחינת **כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים**, וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו, כמו שאמר רבותינו ז"ל.

נמצא, שעיקר כח כבישת ארץ-ישראל הוא על-ידי עשרה מאמרות שבהם נברא העולם, ואז בעת הבריאה לא היה עדיין התגלות התורה בעולם, אף-על-פי-כן גם אז היה כל קיום העולם וחיותו רק על-ידי התורה, רק שאז היתה כל התורה נעלמת בתוך העשרה מאמרות, שהם כלל הדבורים והעבודות והעשיות של ישוב העולם ועסקי דרך-ארץ, ואז היה העולם מתקיים רק בחסד חיים לבד, בחינת האוצר-מתנת-חינם.

נמצא, שזה האוצר-מתנת-חינם, הוא הדרך לארץ-ישראל, כי על-ידו הולכין וכובשין ארץ-ישראל מיד העכו"ם, וזה בחינת דרך-ארץ (עין פנים).

וגם על-ידי-זה יכולין לכבוש כל מקומות העולם ולקדשם בקדושת ארץ-ישראל, ועל-כן כשרוצין לילך ולבוא לארץ-ישראל, צריכין לבקש מהשם יתברך רק מתנת-חינם, בחינת **ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר.**

עצות

(מספר עצות המבוארות - פסח, ג' ד')

אמירת ההגדה בליל הסדר של פסח מסוגלת לתיקון הברית (לקוטי מוהרי"ן סימן כ', י'). על כן צריך לומר את ההגדה **בקול חזק ובהתעוררות רבה**. כי אמירת ההגדה בקול חזק מעוררת את הדעת, ועל ידי זה זוכים להתגלות הדעת. היינו להבין בדעת זו את שצריך להבין באמת. וכשזוכים לדעת אמת, הוא עיקר הגאולה. כי **גלות מצרים נגרם על ידי פגם הברית**, ועל ידי פגם הברית נפגמת הדעת, רחמנא לצלן.

אבל על ידי סיפור הניסים והנפלאות של יציאת מצרים, זוכים לתיקון הברית, תיקון הדעת, וזה עיקר הגאולה. גם על ידי שתיית מצוות אברע כוסות יין בפסח, זוכים לתיקון הדעת, תיקון הברית.

מסעיף זה יכולים ללמוד כמה צריך להזהר בכל מנהג קדוש מן המנהגים המבוארים בשולחן ערוך, בהנהגת סדר פסח. כי על ידי כל מנהג ומנהג הנהוג בליל הסדר, זוכים לתיקון מיוחד, ובפרט לתיקון הברית, שזה כלל כל התיקונים, כמבואר בלקוטי מוהרי"ן חלק א' סימן כ"ט.

בימי הפסח צריך להתפלל בקול אדיר וחזק, כי התפילה בזעקה מסוגלת לתיקון הברית. כשם שאמירת ההגדה בקול גדול מסוגלת לתיקון הברית, כמבואר בלקוטי הלכות.

תפילה

(מספר לקוטי תפילות א', תפילה כ')

ותהיה בעזרנו, שנזכה לקבל עלינו קדושת חג הפסח בקדושה נוראה ועצומה ובשמחה וחדוה גדולה, ונזכה לקיים מצוות ארבע כוסות של יין של פסח בשלמות הראוי, בקדושה ובטהרה גדולה ותפתח לנו אור הדעת, ותשפיע עלינו אור קדושת המוחין העליונים, שנזכה שיהיו

נמשכין עלינו בפסח כל המוחין הקדושים, מוחין דגדלות ומוחין דקטנות.

ונזכה לסדר הסדר של פסח בקדושה גדולה כראוי, ותעזרנו לומר ההגדה בקול רם בכוונה גדולה ונוראה ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, ובהתעוררות גדול ובהתלהבות נמרץ, בקדושה ובטהרה גדולה, עד שהקול יעורר הכוונה, עד שאזכה על ידי זה לתיקון הברית ולתיקון הדעת בשלמות באמת, עד שאזכה לבוא לחידושי תורה אמתיים, ואזכה להמשיך תמיד דבורים חמים כגחלי אש על ידי תפילה ותחנונים...

צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - צ"ג)

מעלת קברי הצדיקים - כי הם שוכני עפר - שגם בחייהם נעשים שכנים לעפר כמאמר רבותינו ז"ל, ועל ידי זה יש להם בחינת כח המושך שיש להעפר; היינו שיש להם כח להמשיך אצלם קדושת אלקותו יתברך ולהמשיך כל העולם אל קדושת עבודתו יתברך.

ומכל שכן עתה, אחר ההסתלקות, שהם שוכני עפר ממש; ואז במקום קבורת הצדיק, שם, העפר הוא בחינת עפר ארץ ישראל, אדמת קודש, בבחינת **צדיקים יירשו ארץ**, כמבואר במקום אחר.

ועל כן, בנקל להתעורר שם באמת לעבודתו יתברך, ולהגביר הכח המושך דקדושה, על הכח המכריח (לקוטי הלכות - יום טוב ה', אות ב').

מכתב

(מספר אבי הנחל ב' - מכתב ר"ו)

החושב מחשבות ותחבולות, להגדיל ולפרסם בעולם את שם הצדיק האמת, שהוא בחינת **רוחו של משיח**.

המשבר ומכניע ומשפיל ומבטל כל הגאווה והממשלה של המנהיגים המפורסמים של שקר, המסתירים את אור הצדיק האמת, וכל ספרי המינים והמחקרים הנוטים לצד מינות וכפירות, שמטילים שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים.

יצו ה' אתך את הברכה והחיים, עד העולם.

הצולן מוקצט לרפואת אביה לאה בת אסתר פייו